EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

حقيقة البركة وبما تنال

Ḥaqīqat al-Barakah wa-bi-mā Tunāl

BINECUVÂNTAREA ȘI DOBÂNDIREA EI

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

Binecuvântarea: ce este și cum se dobândește

حقيقة البركة وبما تنال

Ḥaqīqat al-Barakah wa-bi-mā Tunāl

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: حقيقة البركة وبما تنال
Ediția I
© 2026 Institutul Tawhid, pentru traducerea în limba română.
Text arab coranic: Tanzil Project, text Uthmani v1.1, © 2007–2026, CC BY 3.0 · https://tanzil.net.
Ediția-sursă: ʿAbd al-Razzāq al-Badr, Ḥaqīqat al-Barakah wa-bi-mā Tunāl; cu un fragment din Fiqh al-Adʿiyah wa-l-Adhkār, vol. 3, p. 34.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Binecuvântarea: ce este și cum se dobândește

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Printre lucrurile prețioase și înalte pe care orice musulman le dorește pentru sine, pentru familia, copiii și averea sa, precum și pentru frații săi musulmani, se află **binecuvântarea**.

Ea este un lucru măreț, un țel înalt. Fiecare nădăjduiește să primească binecuvântare prin care să fie fericit în viața de aici și în Viața de Apoi, să se bucure de ea în traiul său și la întoarcerea sa, în ziua când Îl va întâlni pe Domnul, Stăpânul și Ocrotitorul său.

Binecuvântarea este un dar al lui Allah pentru cine voiește El dintre robii Săi. Ea se află în Mâna Sa, Slăvitul și Preaînaltul, căci frâiele tuturor lucrurilor sunt în Mâna Lui. Allah, Cel Măreț și Preaînalt, spune:

﴿مَّا يَفْتَحِ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۖ وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ﴾

Orice îndurare le deschide Allah oamenilor, nimeni nu o poate opri, iar ceea ce El oprește nu mai poate nimeni să trimită după El. El este Cel Atotputernic, Cel Înțelept.

Coran, Fāțir 35:2

El, Slăvitul, îl binecuvântează pe cine voiește. Allah, Cel Măreț și Preaînalt, a menționat despre ʿĪsā, pacea fie asupra lui, că a spus:

﴿وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنتُ﴾

Și m-a făcut binecuvântat oriunde m-aș afla.

Coran, Maryam 19:31 (fragment)

Binecuvântarea nu se dobândește decât prin ascultare față de Allah, Cel Măreț și Preaînalt, prin urmarea celor care Îl mulțumesc și prin îndepărtarea de nesupunerea față de El:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْقُرَىٰٓ ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوْاْ لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَٰتٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُواْ فَأَخَذْنَٰهُم بِمَا كَانُواْ يَكْسِبُونَ﴾

Dacă locuitorii cetăților ar fi crezut și ar fi fost evlavioși, le-am fi deschis binecuvântări din cer și de pe pământ. Însă ei au socotit minciună, iar Noi i-am pedepsit pentru faptele pe care le săvârșeau.

Coran, al-Aʿrāf 7:96

Prin aceste două lucruri — «ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوْاْ», adică *„au crezut și au fost evlavioși”* — se dobândește binecuvântarea. Robul nu o poate dobândi decât prin credința sa în Allah. În fruntea acesteia se află marile temelii ale credinței: credința în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în trimișii Săi, în Ziua de Apoi și în destin, cu binele și răul său. Cu cât inima este mai plină de credință, prin împlinirea și desăvârșirea ei, cu atât se revarsă asupra sa binecuvântare, ca dar și bunăvoință din partea lui Allah.

Binecuvântarea se dobândește și prin evlavie față de Allah, Cel Măreț și Preaînalt: împlinind poruncile și părăsind cele oprite. Evlavia nu este un cuvânt rostit cu limba sau o pretenție susținută de om, ci adevărul ei este:

عَمَلٌ بِطَاعَةِ اللَّهِ عَلَى نُورٍ مِنَ اللَّهِ رَجَاءَ رَحْمَةِ اللَّهِ، وَتَرْكُ مَعْصِيَةِ اللَّهِ عَلَى نُورٍ مِنَ اللَّهِ خِيفَةَ عَذَابِ اللَّهِ

Să lucrezi în ascultare față de Allah, în lumina călăuzirii de la Allah, nădăjduind în îndurarea lui Allah; și să părăsești nesupunerea față de Allah, în lumina călăuzirii de la Allah, temându-te de pedeapsa lui Allah.

Cine dorește binecuvântare pentru sine, pentru familia, casa, averea și copiii săi să se îndrepte spre Allah, Cel Măreț și Preaînalt, ca rob care Îl adoră și Îl ascultă. Să se îngrijească de pomenirea Lui, prin laudă, preamărire și recitarea Cuvântului Său. Să păzească rugăciunea și toate celelalte fapte de ascultare: bunătatea față de părinți, păstrarea legăturilor de rudenie și facerea de bine oamenilor. Să se hrănească din cele îngăduite, să se ferească de cele interzise, să evite păcatele și să se îndepărteze de tot ceea ce Îl mânie pe Allah, Cel Măreț și Preaînalt.
Păcatele nimicesc binecuvântarea. Allah Preaînaltul spune:

﴿يَمْحَقُ ٱللَّهُ ٱلرِّبَوٰا۟ وَيُرْبِى ٱلصَّدَقَٰتِ﴾

Allah nimicește camăta și sporește milosteniile.
Coran, al-Baqarah 2:276 (fragment)

Despre jurământul făcut la vânzare, Profetul ﷺ a spus:

مُنَفِّقَةٌ لِلسِّلْعَةِ، مُمْحِقَةٌ لِلْبَرَكَةِ

„Ajută marfa să se vândă, dar nimicește binecuvântarea.”
Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (2087)

Binecuvântarea este nimicită prin minciună, înșelăciune, amăgirea oamenilor, viclenie, fraudă și ascunderea adevărului. Ea se dobândește prin sinceritate, respectarea angajamentelor, facerea de bine, buna purtare în relațiile cu ceilalți, vorbirea frumoasă și celelalte căi ale facerii de bine.

Un alt mijloc prin care se dobândește binecuvântarea este **păstrarea obiceiului de a începe devreme**, căci primele ceasuri ale dimineții sunt binecuvântate. Profetul ﷺ a spus:

بُورِكَ لِأُمَّتِي فِي بُكُورِهَا

„Comunității mele i-a fost dăruită binecuvântare în primele ceasuri ale dimineții."

Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ (2841)

El ﷺ a mai spus:

لَوْ تَوَكَّلْتُمْ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ؛ تَغْدُو خِمَاصًا، وَتَرُوحُ بِطَانًا

„Dacă v-ați încrede în Allah așa cum se cuvine să vă încredeți în El, v-ar dărui mijloace de trai așa cum le dă păsărilor: pleacă dimineața flămânde și se întorc seara sătule."

Al-Silsilah al-Ṣaḥīḥah (310)

A începe devreme, a ieși pentru a lucra și a te strădui să faci bine, însoțind toate acestea de încrederea deplină în Allah și de buna bizuire pe El, sunt mijloace prin care se dobândește binecuvântarea de la Allah, Cel Măreț și Preaînalt.

Printre cele mai însemnate mijloace se află **îndreptarea sinceră către Allah**, în a Cărui Mână se află binecuvântarea, rugându-L să binecuvânteze familia, averea și copiii. El, Slăvitul, nu îl respinge pe robul care Îl cheamă și nu îl dezamăgește pe credinciosul care I se adresează.

Într-o rugă transmisă se spune:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي أَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَأَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا

„O, Allah, binecuvântează auzul, vederea, soții și urmașii noștri!”
Ṣaḥīḥ al-Adab al-Mufrad (630/491)

Allah, Cel Măreț și Preaînalt, a pus binecuvântare în anumite timpuri și locuri, pe care le-a ales și le-a deosebit prin aceasta. Dintre timpuri, Ramadanul este o lună binecuvântată, iar Noaptea al-Qadr este cea mai binecuvântată dintre nopți. Dintre locuri, Moscheea cea Sfântă este un loc binecuvântat. Despre Moscheea al-Aqṣā, Allah, Cel Măreț și Preaînalt, a spus:

﴿ٱلَّذِى بَـٰرَكْنَا حَوْلَهُۥ﴾

Ale cărei împrejurimi le-am binecuvântat.
Coran, al-Isrā’ 17:1 (fragment)

Toate moscheile sunt locuri binecuvântate și cele mai iubite locuri de pe pământ de către Allah, Cel Măreț și Preaînalt. Binecuvântarea timpurilor și a locurilor alese nu se dobândește decât prin ascultarea de Allah în ele, împlinind ceea ce El a poruncit, în lumina Legii Sale și a îndrumării Trimisului Său ales ﷺ.

Când însă cunoașterea lipsește și neștiința se răspândește printre oameni, adevăratul mod de a căuta binecuvântarea și mijloacele prin care se ajunge la ea nu mai sunt cunoscute. Căutarea ei se transformă atunci în practici greșite și fapte ale ignoranței păgâne, pe care unii oameni le săvârșesc socotind că prin ele pot atrage binecuvântarea.

Al-Tirmidhī a relatat în Jāmiʿ-ul său și a declarat autentic hadithul lui Abū Wāqid al-Laythī, Allah să fie mulțumit de el, care a spus:

خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَى حُنَيْنٍ وَنَحْنُ حُدَثَاءُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ، فَمَرَرْنَا عَلَى سِدْرَةٍ لِلْمُشْرِكِينَ — أَيْ شَجَرَةٍ — يَعْكُفُونَ عِنْدَهَا وَيَنُوطُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ — أَيْ يُعَلِّقُونَ أَسْلِحَتَهُمْ — فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: اللَّهُ أَكْبَرُ — وَفِي رِوَايَةٍ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ — قُلْتُمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ كَمَا قَالَ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى:

„Am pornit cu Trimisul lui Allah ﷺ spre Ḥunayn, pe când nu trecuse mult timp de când părăsiserăm necredința. Am trecut pe lângă un sidr — un copac — al politeiștilor, lângă care ei rămâneau și de care își atârnau armele. Am spus: «O, Trimis al lui Allah, rânduiește-ne și nouă un Dhāt Anwāṭ, așa cum au și ei un Dhāt Anwāṭ!» Profetul ﷺ a spus: «Allah este Cel mai Mare!» — iar într-o altă relatare: «Slavă lui Allah!» — «Pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu, ați spus ceea ce fiii lui Isrā'īl i-au spus lui Mūsā:»”

﴿ٱجۡعَل لَّنَآ إِلَٰهٗا كَمَا لَهُمۡ ءَالِهَةٞۚ قَالَ إِنَّكُمۡ قَوۡمٞ تَجۡهَلُونَ﴾

„Fă-ne și nouă o divinitate, așa cum au și ei divinități!" El a spus: „Voi sunteți un popor neștiutor!"

Coran, al-Aʿrāf 7:138 (fragment)

لَتَرْكَبُنَّ سَنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ

„Cu siguranță, veți urma căile celor dinaintea voastră."

Ṣaḥīḥ al-Tirmidhī (2180)

Să medităm la acest hadith măreț, care arată fapta de condamnat săvârșită de oamenii ignoranței păgâne în locurile despre care își închipuiau că au binecuvântare sau pe care le socoteau sursa și izvorul ei. Ei aveau un sidr de care își atârnau armele și lângă care rămâneau. A rămâne acolo înseamnă a zăbovi mult timp, sperând să dobândească binecuvântarea. Tot pentru a o dobândi de la acel copac își atârnau și armele. Astfel, au căzut în trei greșeli grave în privința binecuvântării și a căutării ei:

Prima greșeală: preamărirea acelui sidr într-un fel care I se cuvine numai lui Allah.

A doua greșeală: rămânerea lângă el, sperând să primească binecuvântare de la el.

A treia greșeală: atârnarea armelor de el pentru ca binecuvântarea lui să ajungă la ele.

Asemenea greșeli și practici apar atunci când omul se află într-o stare de neștiință păgână și rătăcire oarbă. De aceea, Abū Wāqid i-a adus Profetului ﷺ această scuză: *„Nu trecuse mult timp de când părăsiserăm necredința."* Adică nu cunoșteau în amănunt Islamul și rânduielile Legii și de aceea îi ceruseră Profetului ﷺ ceea ce îi ceruseră. Însă cel care a dobândit o înțelegere temeinică a monoteismului, îi cunoaște pe deplin învățăturile și știe cauzele și mijloacele asocierii altora cu Allah nu spune asemenea lucruri.

Înțelegem astfel că binecuvântarea nu se dobândește decât de la Allah și nu se câștigă decât prin ascultare față de El și prin urmarea Legii Sale. Omul nu trebuie să o caute pe căi îndepărtate, deviate și greșite, îndreptându-se către anumite locuri ca să rămână acolo, să se frece de ele, să ia din pământul lor sau să facă alte asemenea practici ale ignoranței păgâne. Acestea nu sunt mijloace de a dobândi binecuvântarea, ci pricini ale nimicirii ei, pentru că sunt asociere a altora cu Allah. Aceasta este cea mai mare pricină prin care se nimicește binecuvântarea, fiind cel mai mare, cel mai primejdios, cel mai respingător și cel mai cumplit păcat.

Îl rugăm pe Allah, Cel Măreț și Preaînalt, prin Numele Sale cele frumoase și prin Însușirile Sale înalte, să binecuvânteze auzul, vederea, soții și urmașii noștri și să ne ferească de pricinile nimicirii binecuvântării. El, Binecuvântatul și Preaînaltul, aude rugăciunea, este Cel în Care se pune nădejdea, ne este de ajuns și este Cel mai bun Ocrotitor.

Allah să îl binecuvânteze și să îi dăruiască pace Profetului nostru Muḥammad, familiei sale și tuturor companionilor săi!

Din pomenirile dimineții

Printre rugile mărețe, binecuvântate și folositoare pe care Profetul ﷺ le rostea cu statornicie în fiecare dimineață se află cea transmisă în Musnad-ul imamului Aḥmad și în Sunan Ibn Mājah, de la Umm Salamah, Allah să fie mulțumit de ea: când încheia rugăciunea de dimineață, Profetul ﷺ spunea:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا

„O, Allah, Îți cer cunoaștere folositoare, mijloace de trai bune și fapte primite!"

Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (753)

Cine meditează la această rugă măreață înțelege cât de potrivit este să fie rostită în acest răstimp, după rugăciunea de dimineață. Dimineața este începutul și deschiderea zilei, iar musulmanul nu urmărește în ziua sa decât dobândirea acestor țeluri mărețe și scopuri înalte cuprinse în hadith: cunoașterea folositoare, mijloacele de trai bune și faptele primite. Este ca și cum, la începutul zilei, prin pomenirea acestor trei lucruri și nu a altora, el își stabilește țelurile și scopurile zilei. Fără îndoială, aceasta adună mai bine inima omului și îi rânduiește mai bine mersul și calea decât dacă ar începe ziua fără să fie conștient de țelurile și scopurile pe care este hotărât să le împlinească.

Cei preocupați de educație și de buna purtare recomandă stabilirea țelurilor pentru orice lucrare pe care omul o face și pentru orice cale pe care o urmează, fiindcă astfel are mai multe șanse să își atingă scopurile, este mai ferit de împrăștiere și încurcătură și își rânduiește mai bine efortul și munca. Fără îndoială, cel care merge după țeluri bine stabilite și scopuri limpezi își urmează calea mai deplin, mai ordonat și mai sigur decât cel care merge fără să își stabilească țeluri și fără să își precizeze scopuri.

Musulmanul nu urmărește în întreaga sa zi, ba chiar în toate zilele sale, decât dobândirea acestor trei țeluri, împlinirea lor și atingerea lor pe calea cea mai apropiată și în modul cel mai bun.

Cât de frumos este, așadar, să își înceapă ziua pomenind aceste trei lucruri care îi stabilesc țelurile zilei și îi arată scopurile și năzuințele!

Rostind această rugă la începutul zilei, musulmanul nu urmărește doar să își stabilească țelurile. El se roagă cu smerenie Domnului său și caută adăpost la Stăpânul și Ocrotitorul său, cerându-I să îi dăruiască dobândirea acestor scopuri mărețe și țeluri nobile. Căci el nu are nici putere, nici tărie și nu poate dobândi un folos ori îndepărta un rău decât cu îngăduința Domnului său, Slăvitul. La El caută adăpost, Lui Îi cere ajutorul, pe El se bizuie și în El își pune încrederea.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا

„O, Allah, Îți cer cunoaștere folositoare, mijloace de trai bune și fapte primite!”

Rostind aceste cuvinte în fiecare dimineață, musulmanul Îi cere ajutorul Domnului său, Slăvitul, la începutul zilei, pentru ca El să îi ușureze greutățile, să îi netezească dificultățile și să îl ajute să își împlinească năzuințele binecuvântate și lăudabile.

ʿAbd al-Razzāq al-Badr, Fiqh al-Adʿiyah wa-l-Adhkār, vol. 3, p. 34, „Din pomenirile dimineții”.

ḤAQĪQAT AL-BARAKAH

BINECUVÂNTAREA ÎN VIAȚA DE ZI CU ZI

Credință, ascultare, rugă și încredere în Allah.

O îndrumare despre căile prin care se dobândește binecuvântarea și despre practicile care o nimicesc, urmată de explicarea unei rugi profetice de dimineață.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro